patrib filijs qui q̄q; noxia cupiunt
dare: nisi bona date sc̄dm euangeliū.
Non est aut̄ prudentis media dare t̄
firmo q̄d petit nisi expediat. Non est
uter ū equitib equo. q̄ uegit lazare
habenas ad bibend ū q̄n uult bibere
m qualibz aqua. C ū ergo plan sint
patres et media et rōies suor subdi
torū sicut patet p multas scripturas
non tenent eis satisfac̄e m carnalibz
c ū nō expediant. Hereca phibit ū est
homi ne cur ā carnis ppie faciat m
testeriis. Roma xiij. Item sc̄dm aug.
plus tenet quilibet diligere aiam
proxim q̄ carn ē. sed carnalia teste
ra sut q̄tia aiam. Pet v. q̄ multant
aduersus aiam q̄ ut supra. Item q̄n
filij isr̄l' cōcupierūt q̄ concupiscentia m
deserto et dns ḡ cessit eis q̄d petebāt
ex ira fecit hoc Ps. adhuc esc̄e. It
cōcupiscētia carnalis est quasi ugnis.
Etī ix. Sicut ergo succensa domo
proximi nō soleant apponere lig
na. sed potiq; subtrahere q̄s audeat
q; corrupt fine cōtendat sic cōcu
piscit. Item usus delabilū carnaliū
enervat homies. Etī x. De terre
cuj pncipes mane comedūt. et ecōt
bta t̄ra cuj pncipes vescūt in tpe
suo ad reficiendū et nō ad luxuriā.
Ideo luguriq; pmus tradicoi legū
p̄cepit. ne filij diutū nutrientur i
cunctatibz sed magis a rusticis ut
diuriq; nutriti potēciores essent ad
labores. It scriptū est de bona mie
bti b'nardi q; nutiuit ipm et fratres
suos abis grossioribz tāq; ad heic
mū tūs mittentes. et bta silvia mr
bā ḡgorij ipm i penetrabilibz mo
nasterij iam eā factū rōiem glio
rū crudis pascebat legumibz. Hi
aut̄ mies carnales sc̄ fecit de filij t̄ūs
filijs. q̄tū exigut a pūbus spualibz
ne contrariū faciant cōtra filios su
os. Item valde cuēdū est plat ne
dent subditis occasionem rebellādi.
Qui vo delicate nutrit a puericia
seruū suū postea tuemet eū q̄tuma

cem Hueb xxiē. Et uro cauendum
est ne sic delicate nutriant subditi. ut
cum voluerit ordo eos auelle a del
cijs non possit quia sc̄dm phm. Diffi
cile est consueta rel mḡre. Bene ergo
dicit si velit medicinalia aliqua er ū
expediūt q̄d similit intelligendū est
de omibz carnalibz sue cupiditas
nō obediatur: eā si eis uideatur q̄
prosint. Aligū cū ymo frequēter
et si nō noceat ptesse creditur q̄d de
lectat. Nōne creditur cue q; esub po
m q̄d vidit pulchū et ad vescendū
suaue. Genes iiij. protesset sibi et
uxo ut essent sicut dij tū exprimit
q̄tum noceat. Nōne credebat esau
q; eduli lentis de quo Gen xxv. sibi
fameluco multū ptesset. et tamen
tantū nocuit q; pter illud emisit
p̄mogenita et nō iuenit locū pmē
q̄ius cū lacrimis iquisisset eū. Nōne
est mat diues q; pauis delicatissi
quē comedit. et fercula p̄aosa mul
tis empta duc̄is cōferant q̄ cum
eis utic et tamē pauis ei⁹ i utero
eius vertet in fel aspidū intrinsec.
et ductus quas deuorauit euomet
et de uētre eius extrahet illas deus.
Job xx. Posab nōne reputat q; esca
q; comedit hamo multū sibi vale
at et tamē cū ea capit. sic ea ad
dit hoibus voluptuosis. Nō ergo
acquiescendū est talibus. etiam si
sibi allegent utilia quia aliquādo
ymo frequent i huiusmodi decipit.
Curta trū noīū q; aliqui ipūt
interdū qui fingūt se infirmos.
licet nō sint. ut capiāt aliquam
elemosinā pro carne. modo plato
modo infirmario dicētes. Rus cri
mei q̄n infirmus sum ubi gracia.
Accidit i ordine carthusiensi q; qu
dam dericus secularis qui fuebat
in quadam domo illi ordinis in
aliquibz offic̄ijs. inter dū videns
posuit se quadam die i lecto simu
lās se infirmū. ad quē cū accessiss
cellarius uir sanctus et simplex

et quesisset q̄ habēt. Rndit. dnē etiam
m tali loco et c̄edi. et timeo ne habeā
unā costam fractam. It quē ille. Dne
et q̄ posset vobis fieri. Rndit. Frange
michi si placet pacellatū de olis: et
ponam sup costam pro emplastro.
Et d̄ cum fractū fuisset ille silator ec
dente viro sancto comedit ona. Item
dictū est de quodā. q; fuit un fictus q;
cū diceret se infirmū. et i uerma oste
sa medio nullū signū infirmitis
apparēt. misericordiā aliq; puluerib alia
vice i uma. ut uel sic apparēt infirm
et in hor fuit deprehēsus. Isti et simu
les sunt qui xpo dño non seruiunt.
sed suo uentri sicut dicit Roma xvi.
Deo non oī spiritui est credendū sed i
firmitate nisi sit talib qui se infirmū
dicit. q; dubitant credatur dei seruus
et ideo bñ dicit famulo dei id est suo
dei dicēti q̄ sibi doleat sine dubio cōe
credatur. Circa qd sciendū. q; sunt
quida qui ex hijs que i eis uidentur
apparent veri serui dei sicut dicit de
simpliciano q; apparebat augustino
bonus seruus dei et lucebat i eo grā
dei. Sunt aut̄ multa p que sic appa
rent serui dei si i eis tueniant. Per
que apparent aliqui veri serui
dei. Caplm. Cētesimū vicesimsecdm.

Sunt aut̄ aliqui famuli secu
lariū dnoz. qui nō seruiunt
eis nisi ul' de die. ul' de nocte. Seruu
vero dei ei cōtinue tam de die q̄ de
nocte seruiūt. Apoc vij. seruiūt ei
die ac nocte. Qui aut̄ sūt isti dicit
xxj custem. Seruu mḡ eius fuiūt
ei. It multi reputant qui faciunt seru
itia sed coacte. nō sic veri serui dei.
sed volūtaria seruitia exhibent deo
suo. Ephe vi. Ut serui xp̄i facientes
volūtatem dei ex aīo cum bona vo
lūtate seruientes. Item sūt aliqui q̄ gn
sunt cum dnis apud quos habent
magnā libertat abutunt ea t malicia. non sic isti. Pet ij. Quasi libei
et nō quasi velamē habentes mali
ciae libertat. sed sicut serui dei. qui si

luert nō abutūtur libertate i malum.
Item sūt aliqui quib; ḡue est audire
verbū dni sui eo q̄d imperat aliq; durū.
non sic est i vero seruo dei quia patib
est ad oīa mandata eiq; et ideo dili
git eū audire. Ps. Et seruus tuus di
leuit illud. saluet eloquia tua. Item
sunt aliqui quibus et si ḡue non sit
audire mandata dni sui. tamē non
multū desiderāt ea cognoscere. nō sic
verus dei seruus sed desiderat ea scire.
et cognoscere. Ps. Seruus tuus sū
ego. da michi intellectū ut sciā testiōia
tua id est p̄cepta q̄ testiōnia phibēt
de tua voluntate. Item sūt aliqui qui
et si studeant i sciendo et mādata dni
tamē segnes sūt i op̄ando. non sic
verus dei seruus. Ps. Etenim seruus
tuus custodiet ea. Item vere dei sui
non est sicut famuli potentū qui am
bulant i magnis. sed attendēs hui
litatem xp̄i dni sui gerit se hūliter
quia sicut dicit Joh' xiij. Non est ser
uus maior dño suo. sic faciebat pau
lus de quo dicit. Actuū xx. Vos scitis
qualit fuerim vobiscū per oē tēp
seruiens deo cū oī hūilitate. Item
non est ḡuis hoibus sicut multi fa
muli magnatū. Thimo. vj. Seruū
dei nō oportet litigare sed māsuetū
esse. ad oīes dabilem cū modestia
corripientē. Item tendit lucro dni
sui sicut sancta ecclia q̄ sicut apis
argumētosa dnō deseruebat. Matth
xxv. dixit vng de bonis seruis dni.
Dne quīq; talenta tradidisti mihi
ecce alia quīq; supplucratus sū. Item
pter mala suppucmēta sibi i seruic
io dni nō plus; bomtatē suā. Job
vj. Nūq; non considerasti seruū meū
iob q; nō sit silis ei rē. Item cum oīa
bona ista uel alia fecerit nō tamen
inde superbit. Luce xvij. Et cū omia
que p̄cepta sūt vobis fecerimus dice
te serui inutiles sumus. It nō est sicut
seruus fugitiuus sed insepabilit adhe
xpo dño suo. In huiusmodi signū dicit
ethei gethe. ij. Regū xv dño suo dd.

et quesisset.